

Sygn. akt I C 979/17 upr.

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 26 stycznia 2018 r.

Sąd Rejonowy w Piszcu I Wydział Cywilny w składzie:

Przewodniczący:	SSR Magdalena Łukaszewicz
Protokolant:	st. sekretarz sądowy Anita Topa

po rozpoznaniu w dniu 16 stycznia 2018 r. w Piszcu

sprawy z powództwa (...) Niestandaryzowanego Sekurytyzacyjnego Funduszu Inwestycyjnego Zamkniętego z siedzibą w W.

przeciwko A. H.

o zapłatę

o r z e k a :

I. Zasądza od pozwanej A. H. na rzecz powoda (...) Niestandaryzowanego Sekurytyzacyjnego Funduszu Inwestycyjnego Zamkniętego z siedzibą w W. kwotę 2166,91 zł (dwa tysiące sto sześćdziesiąt sześć złotych 91/100 groszy) wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 12.09.2017r. do dnia zapłaty.

II. Zasądza od pozwanej A. H. na rzecz powoda (...) Niestandaryzowanego Sekurytyzacyjnego Funduszu Inwestycyjnego Zamkniętego z siedzibą w W. kwotę 1017 zł (jeden tysiąc siedemnaście złotych) tytułem zwrotu kosztów procesu.

Sygn. akt I C 979/17 upr

UZASADNIENIE

W dniu 12 września 2017 roku T. Niestandaryzowany Sekurytyzacyjny Fundusz Inwestycyjny Zamknięty w W. wytoczył powództwo przeciwko A. H. o zapłatę kwoty 2 166,91 złotych wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty.

W uzasadnieniu pozwu powód wskazał, że w dniu 4 lutego 2015 roku podczas rozmowy telefonicznej pozwana zawarła z (...) Spółką z ograniczoną odpowiedzialnością Spółką Jawną umowę pożyczki o numerze (...). Rozmowa telefoniczna została nagrana, o czym pozwana została uprzednio poinformowana. Tym samym strony zawarły wiążącą umowę pożyczki na odległość w rozumieniu ustawy z 30.05.2014r. o prawach konsumenta. Umowa pożyczki zawierała postanowienia dotyczące dokładnych warunków spłaty roszczenia w zakresie miejsca, kwot i terminów zaspokojenia roszczenia oraz informacji co do możliwości odstąpienia przez stronę pozwaną od warunków umowy pożyczki. Pożyczkodawca poinformował również pozwaną o możliwości odstąpienia od umowy w terminie 14 dni.

Powód podniósł, że pozwana zobowiązała się do terminowego zwrotu udzielonej jej pożyczki wraz ze wszystkimi kosztami, opłatami i odsetkami w 18 miesięcznych ratach w wysokości po 321,45 złotych. Oprocentowanie nominalne

pożyczki naliczane od całkowitej kwoty pożyczki było stałe w okresie obowiązywania umowy i na dzień jej zawarcia wynosiło 11% w stosunku rocznym. Dodatkowo oprocentowanie było obniżane w każdym momencie gdy następowała zmiana stopy referencyjnej przez NBP i oprocentowanie nominalne pożyczki przewyższało dopuszczalne oprocentowanie wynikające z przepisów. Powód podkreślił, iż w przypadku nieterminowej spłaty zadłużenia umowa zawarta między stronami przewidywała naliczanie odsetek karnych w wysokości stopy odsetek maksymalnych. Ponadto pozwanej została przedstawiona wysokość opłat, które mogą zostać naliczone w przypadku zwłoki w spłacie oraz konieczności podjęcia działań mających na celu odzyskanie zadłużenia w postaci wysyłania monitów listownych, telefonicznych, sms'owych lub wizyty osobistej przedstawiciela pożyczkodawcy. W tym celu pozwanej przekazano formularz informacyjny oraz załącznik nr 1 „Tabele opłat i prowizji dla pożyczek gotówkowych” opisujące opłaty.

Powód wskazał, że pozwana nie dokonała całkowitej spłaty zobowiązania. W związku z powyższym wierzyciel wezwał pozwaną do zapłaty należności. Z uwagi na brak reakcji ze strony pozwanej, w dniu 1 czerwca 2015 roku umowa pożyczki została wypowiedziana, a cała należna kwota wraz z odsetkami i kosztami stała się natychmiast wymagalna.

Na dzień sporządzenia przedmiotowego pozwu zadłużenie pozwanej wynosi 2 166,91 złotych i obejmuje:

- kwotę 1 876,39 zł – tytułem wymagalnego kapitału,

- kwotę 290,52 zł – tytułem odsetek naliczonych po wypowiedzeniu umowy pożyczki.

Powód podniósł, że na mocy umowy cesji wierzytelności z 11 września 2015 roku (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością Spółka Jawna dokonała przelewu wierzytelności przysługującej jej względem pozwanej na rzecz T. Niestandaryzowanego Sekurytyzacyjnego Funduszu Inwestycyjnego Zamkniętego w W..

Nakazem zapłaty w postępowaniu upominawczym z 22 września 2017 roku, Sąd Rejonowy w Piszku nakazał pozwanej zapłacić na rzecz powoda całość dochodzonego roszczenia wraz z kosztami postępowania.

Pozwana A. H. w terminie ustawowym wniosła sprzeciw od nakazu zapłaty zaskarżając do w całości i podnosząc zarzut braku wykazania istnienia i wysokości dochodzonego roszczenia. Pozwana zakwestionowała próbę obciążenia jej przez powoda pozaodsetkowymi kosztami pożyczki, w szczególności opłatą przygotowawczą i prowizyjną w łącznej kwocie 2 310 złotych. W ocenie pozwanej nie ulega wątpliwości, iż wskazane opłaty są zdecydowanie zawyżone względem faktycznej kwoty pożyczki wynoszącej 3 000 złotych i jako takie naruszają dobre obyczaje i interes konsumenta w rozumieniu art. 385¹ § 1 k.c. W ocenie pozwanej ich celem była wyłącznie próba zawyżenia, kosztem konsumenta, wynagrodzenia pożyczkodawcy w sposób przekraczający pojęcie słusznego wynagrodzenia, którym w przypadku umowy pożyczki co do zasady pozostają odsetki umowne. Jako takie zmierzają zatem do obejścia przepisów o odsetkach maksymalnych. Zdaniem pozwanej nie sposób pominąć, że uzyskując pożyczkę w wysokości 3 000 złotych pozwana dokonała spłat na łączną kwotę 3 900 złotych, która w przeważającej części została zaliczona na pozaodsetkowe koszty pożyczki, w tym koszty windykacji, które naliczono w oparciu o postanowienia sprzeczne z dobrymi obyczajami i interesem konsumenta w rozumieniu art. 385¹ § 1 k.c. Ponadto, zdaniem pozwanej, powód nie udowodnił roszczenia odsetkowego. Ograniczył się bowiem jedynie do podania wysokości naliczonych odsetek, a także ich kategorii, natomiast nie wskazał od jakich kwot były naliczane, według jakiej stawki oraz w jakim okresie.

Sąd ustalił, co następuje:

W dniu 4 lutego 2015 roku pomiędzy (...) Spółką z ograniczoną odpowiedzialnością Spółką Jawną z (...) we W. a A. H. zawarta została, przy wykorzystaniu środków porozumiewania się na odległość, umowa pożyczki o numerze (...), na podstawie której A. H. przyznana została pożyczka w łącznej kwocie 5 310 złotych. Umowa została zawarta na okres 18 miesięcy. Spłata kredytu miała nastąpić w 18-stu miesięcznych ratach w wysokości 321,45 złotych, począwszy od 16 marca 2015 roku. Umowa zawierała postanowienia dotyczące kolejności zaliczania spłat dokonanych przez pożyczkobiorcę, wysokości opłat i kosztów czynności windykacyjnych, a także dotyczące możliwości i warunków odstąpienia od umowy przez każdą ze stron.

(dowód: płyta CD z nagraniem rozmowy telefonicznej, podczas której zawarta została umowa pożyczki pomiędzy (...) Spółką z ograniczoną odpowiedzialnością Spółką Jawną z (...) we W. a A. H. k. 29 oraz kopia umowy pożyczki wraz z załącznikami k. 5-10)

W związku z brakiem wpłat (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością Spółka Jawna z (...) we W. pismem z dnia 1 czerwca 2015 roku zawiadomiła A. H. o wypowiedzeniu umowy pożyczki, z zachowaniem 30-dniowego okresu wypowiedzenia, i wezwała ją do zapłaty kwoty 5 514,81 złotych w terminie 30 dni od otrzymania wezwania pod rygorem wszczęcia postępowania sądowego. Wypowiedzenie umowy stało się skuteczne z dniem 29 lipca 2015 roku.

W okresie od 24 lipca 2015 roku do 12 lutego 2016 roku A. H. dokonała wpłat na poczet spłaty powyższej umowy pożyczki w łącznej kwocie 3 900 złotych, która do wysokości 1 123,61 złotych zaliczona została na poczet należności głównej, natomiast do wysokości 2 776,39 złotych na poczet opłaty prowizyjnej, opłaty przygotowawczej, odsetek umownych i kosztów windykacyjnych.

(dowód: zawiadomienie o wypowiedzeniu umowy i wezwanie do zapłaty k. 11; tabela obrazująca historię zadłużenia, wpłaty dokonane przez pozwaną, kolejność zaksięgowania poszczególnych wpłat na poczet zadłużenia i stan zadłużenia na dzień wniesienia pozwu k. 12)

W dniu 11 września 2015 roku pomiędzy (...) Spółką z ograniczoną odpowiedzialnością Spółką Jawną z (...) we W. a T. Niestandaryzowanym Sekurytyzacyjnym Funduszem Inwestycyjnym Zamkniętym w W. zawarta została umowa przelewu wierzytelności, której przedmiotem była m.in. wierzytelność przysługująca względem A. H. wynikająca ze wskazanej wyżej umowy pożyczki numer (...).

(bezsporne, dowód: umowa przelewu wierzytelności k. 13-15v; ostateczny wykaz wierzytelności k. 20; oświadczenie o dokonaniu cesji praw k. 21)

Sąd zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 720 § 1 k.c. przez umowę pożyczki dający pożyczkę zobowiązuje się przenieść na własność biorącego określoną ilość pieniędzy albo rzeczy oznaczonych tylko co do gatunku, a biorący zobowiązuje się zwrócić tę samą ilość pieniędzy albo tę samą ilość rzeczy tego samego gatunku i tej samej jakości.

Obowiązkiem powoda było więc udostępnić pozwanej określoną ilość pieniędzy, natomiast obowiązkiem pozwanej po udzieleniu jej przez pożyczkodawcę pożyczki (stanowiącej kredyt konsumencki) było zwrócić pożyczoną kwotę i uiścić dalsze umówione opłaty.

Pozwana nie kwestionowała, że jest pożyczkobiorcą w zakresie powołanej przez powoda umowy pożyczki, a także, iż udzielono jej umówionej kwoty. Podniosła natomiast, że na poczet spłaty długu wpłaciła łącznie 3 900 złotych, a także, iż przewidziane w umowie opłaty naruszały dobre obyczaje i interes konsumenta.

W zakresie zarzutu pozwanej co do ewentualnego nieprawidłowego zaliczania dokonywanych przezeń wpłat wskazać należy na przepis art. 6 k.c., zgodnie z którym ten, kto wywodzi z faktu skutki prawne powinien fakt ten udowodnić. Pozwana nie może zatem przerzucać na powódkę ciężaru dowodu w zakresie spełnienia swojego świadczenia, a tak stałoby się w przypadku, gdyby konsekwentnie przyjmować twierdzenia pozwanej w w/w zakresie, skoro to ona powinna, jako obowiązana z umowy pożyczki, wykazać, czy i kiedy oraz w jakiej wysokości spełniła obciążający ją obowiązek zwrotu pożyczki. Dopiero jeżeli dłużnik przedstawi dowód choćby częściowego spełnienia świadczenia, rozważać należy, czy wierzyciel prawidłowo dokonał zarachowania wpływających kwot, natomiast w przeciwnym wypadku wierzyciel chcący sprostać powyższym oczekiwaniom w istocie zobowiązany byłby do przedstawiania dowodu obciążającego dłużnika, tj. dowodu spłaty długu. To samo dotyczy zarzutu pozwanej odnoszącego się do kwoty odsetek składających się na żądanie pozwu. Jeżeli zdaniem pozwanej, zadłużenie z tytułu odsetek jest niższe, winna to wykazać. Nie było przeszkód, by pozwana jeżeli nie zgadza się z tym wyliczeniem, przedstawiła własne w oparciu o swoją historię spłat i kalkulator odsetek.

Niezależnie zresztą od powyższego powód przedstawił tabelę szczegółowo obrazującą historię spłat długu, kolejność zaksięgowania poszczególnych wpłat na poczet zadłużenia i stan zadłużenia na dzień wniesienia pozwu, w tym wysokość odsetek naliczonych od dnia wypowiedzenia umowy, czemu pozwana nie przeciwstawiła żadnych dowodów, ani twierdzeń, co oznacza przyjęcie twierdzeń i dowodów powoda.

W zakresie zarzutu dotyczących kosztów opłat należy wskazać, że zawarta przez pozwaną umowa wprost wskazuje na koszt opłat. Pozwana zawierając umowę miała świadomość konieczności ponoszenia kosztów pożyczki, знаła kwotę przyznanej pożyczki i wysokość faktycznie wypłaconej kwoty. Koszt pożyczki w odniesieniu do jej wysokości nie jest rażąco wygórowany, w związku z czym brak jest podstaw do stosowania art. 385¹ § 1 k.c.

Reasumując, powód wykazał swą wiarygodność, tak co do zasady, jak i wysokości, co uczynił przedłożoną płytą CD z nagraniem rozmowy telefonicznej, podczas której zawarta została przedmiotowa umowa pożyczki, kopią umowy pożyczki, a także historią spłaty długu pozwanej. Pozwana natomiast ograniczyła się do kwestionowania stanowiska powoda na potwierdzenie czego nie przedstawiła żadnych dowodów, ani nawet konkretnych argumentów. Uznając zatem żądanie pozwu za udowodnione i słuszne, na podstawie w/w przepisu orzeczono jak w pkt I. wyroku.

O kosztach procesu orzeczono na podstawie art. 98 § 1 k.p.c. zgodnie z którym strona przegrywająca spór ponosi jego koszty. Pozwana zwróci zatem powódce poniesione koszty procesu, na które składają się: uiszczona opłata sądowa od pozwu – 100 zł, opłata skarbową od złożonego pełnomocnictwa – 17 zł, wynagrodzenie pełnomocnika powódki, liczone stosownie do wartości przedmiotu sporu (dochodzonej w sprawie kwoty) – 900 zł.